AUGUSTINUS
Admont, 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25973
Copyright: Admont, Benediktinerstift

de spū tuo & dabo ei. hoc ē dabo illi de spū scō q. etiā t dedi. Si
q & q dat pncipiū habet eū a q dat qa ñ aliunde accep illud q
ab ipso pcedit. Intendū ē patrē & filiū pncipiū ee spe sci ñ duo pn
cipia. S; sic pat & filio unū ds & ad creaturā relative unū creator &
unū dns. sic relative ad spm scm unū pncipiū. ad creaturā ū pat
& filio & spe scō unū pncipiū sic unū creator & unū dns. Qm i spū scō
etiā ante q. daret possit doni nom intellegi. ut ei semp ñ aliu fuerit donū ee
INTERROGO aū q. ut ū quēadmodū filio ñ hoc tantū hīt nascendo q. ipsū ee. xv.
ut filio sit s; oino ut sit. sic & spe scō eo q dat habeat ñ tantū ut
donū sit s; oino ut sit. Ut ū q erat ante q. daret s; nondū erat donū.
an eo ipso q datur erat eū ds iā donū erat & ante q. daretur. S; si ñ
pcedit n cū dat nec pcederet utq; pst q. eet cui daret. Qm iā erat ipsa
substantia si ñ est nisi quia datur. sic filio ñ tantū ut sit filio
q relative dr s; oino ut sit ipsa substantia nascendo hīt. An semp
pcedit spe scō & ñ ex tēpore s; ab eternitate pcedit. S; qa sic pcede
bat ut eet donabile iā donū erat & ante q. eet cui daret. alit enī
intellegit cū dr donū. alit cū dr donatū. nā donū pot ee & ante
q. detur: donatū aū n datū fuerit nullom dici pote. De appellationib
ec moveat q spe scō cū sit coeternū pat & filio dr tam relativū q ñ ad dm xvi.
aliq. ex tēpore velut hoc ipsū q donatū diximus. s; ad creaturā referendū s.
Qā sempitne spe donū tēporalit aū donatū. Qā & si dns ñ dr
n cū habe incip seruū. etiā ista appellatio relativa ex tēpe ē do.
Non enī sempitna creatura ē cui ē ille dns. Qm q obtinebimus
nec ipsa relativa ee accidentia quō nich accidit do tēporalit.
qa ñ est mutabili sic in exordio hui disputationis octavimus.
Ecce dnm ee ñ sempiternū hīt. ne cogam etiā creaturā sempi
ternā dice. qa ille sempitne ñ dnaret n ea. am ista sempitne
famularet